

Allah Rasûlü (s.a.s)’e Amr b. Abese (r.a) bir gün “Ey Allah’ın Resûlü, (Allah’a) diğerlerinden daha yakın olunacak bir vakit var mıdır ya da özel olarak tercih edilecek bir zaman var mıdır?” diye soru sorar. Bu soruya Peygamberimiz şöyle cevap vermiştir:

نَعَمْ إِنَّ أَقْرَبَ مَا يَكُونُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ الْعَبْدِ جَوْفُ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ فَإِنَّ الصَّلَاةَ مَحْضُورَةً مَشْهُودَةً إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ

“Evet. Aziz ve Celil olan Allah’ın kula en yakın olduğu vakit, gecenin sonlarına doğru olan vakittir. O saatlerde Allah’ı ananlardan olmayı dersen, bunu gerçekleştir! Kuşkusuz o vakitlerde kılınan namazlarda melekler hazır bulunup şahitlik yaparlar.” (Nesâî, Mevâkît, 35) Ardından ibadet için uygun olmayan vakitleri de sıralayan Sevgili Peygamberimiz, Amr b. Abese’ye güneşin doğduğu, gün ortasında tam tepe noktaya erdiği ve battığı anda namaz kılmasının yasak olduğunu öğretmiştir. Demek ki, günün bereketli, hayırlı ve değerli zamanları olduğu gibi, ibadete uygun olmayan anları da vardır.

Bereketli zamanların insana değer katması, onu olgunlaştırıp Allah’a yakınlştırması, ancak insanın hayırlı niyet ve çabalarını bu zaman dilimlerine denk düşürmesiyle gerçekleşmektedir. Bu bakımdan kendisi mübarek ve anlamlı olan bu saatlerin verimli ve geliştirici olmaları insanın azmine bağlıdır. Mekruh vakitler ise, kendilerine Allah dışında ilâhlar edinenlerin, güneşin hareketlerine göre bu sahte ilâhlara ibadet ettiği zamanlardır. Dolayısıyla aslında masum olan bu zaman dilimleri yine insan eliyle, ama bu sefer olumsuz anlam kazanmakta, şirk ve günahla kirletilmektedir.

Yukarıdaki Hadis-i şeriftende anlaşılabacağı gibi Allah’ın yarattığı aylar, günler, geceler arasında çok kıymetli kazanç mevsimleri vardır. 19 Temmuz Çarşamba günü hicri 1445 yılının ilk günü yeni bir yılın başlangıcıydı. Yılın ilk ayı Muharrem de müminlerce ganimet ve fırsat bilinmesi gereken kıymetli bir zaman dilimidir. Bu ay ilâhî feyz ve bereketin, huzur ve güvenin başlangıcıdır.

Sözlükte “haram kılınan, yasaklanan kutsal olan, saygı duyulan” anlamlarına gelen Muharrem, savaşmanın haram kabul edildiği dört aydan biridir. (TDV İslam Ansiklopedisi, “Muharrem” md. c. 31, s.4-5) Yüce Rabbimiz Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurmaktadır.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ﴿36﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿37﴾

“Doğrusu Allah’a göre ayların sayısı, Allah’ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısına uygun olarak on ikidir; bunlardan dördü haram aylardır. İşte doğru olan hesap budur...” Tevbe, 9/36. Sevgili Peygamberimiz hadislerinde ve veda hutbesinde haram ayları zilkade, zilhicce, muharrem ve Receb olarak zikretmiştir. (Buhari, Megazi, 77) Peygamberimiz (s.a.s.);

أَفْضَلُ الصِّيَامِ، بَعْدَ رَمَضَانَ، شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ. وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ، بَعْدَ الْفَرِيضَةِ، صَلَاةُ اللَّيْلِ

“Ramazan ayından sonra en kıymetli oruç Allah’ın ayı olan Muharrem ayında tutulan oruçtur. Farz namazlarından sonraki en faziletli namaz Gece Namazı’dır.” (Tirmizî, Savm, 40.) buyurarak bu ayı “Allah’ın ayı” şeklinde nitelemiş ve bu ayın önemine ve manevi bereketine işaret etmiştir.

Muharrem'i değerli kılan diğer bir husus ise, içerisinde Âşûrâ gününün bulunmasıdır. Bugün Muharrem ayının onuncu günü Âşûrâ günüdür. Bu günlerde oruç tutmak çok faziletli olup Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'e aşûre günü tutulan orucun kıymeti soruldu; Resûl-i Ekrem (s.a.s.),

«**أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ « صِيَامُ يَوْمِ عَاشُورَاءَ إِنِّي أَخْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ » السَّنَةِ الَّتِي قَبْلَهُ**»

“Âşûrâ günü tutulan orucun, bir önceki yılın günahlarına kefaret olmasını Allah'tan ümit ediyorum” (Tirmizî, Savm, 48) buyurmuştur. O (s.a.s) Âşûrâ gününe, Muharrem'in dokuzuncu veya on birinci gününü de ekleyerek iki gün oruç tutmayı müminlere tavsiye etmiştir. (İbn Hanbel, I, 240.) **"Eğer gelecek seneye kadar yaşarsam dokuzuncu gün oruç tutarım"** buyurmuştur. Bu sebeple Peygamberimizin tuttuğu ve tutmaya niyet ettikleri günleri birleştirerek muharrem ayının dokuzuncu, onuncu, on birinci günlerini oruçlu geçirmek müstehaptır.

Hatta Peygamberimiz zamanında çocukların bile bu ibadete alışmasını arzu eden anneler, onlarla birlikte oruç tutmuşlar, onlara yünden oyuncaklar yaparak açlıklarını unutturmaya çalışmışlardır. (Buhârî, Savm, 47; Müslim, Sıyâm, 136) Âşûrâ orucu, Câhiliye döneminde de bilinen ve tutulan bir oruçtur. Peygamber Efendimiz Medine'ye geldiğinde Yahudilerin bu günde oruç tuttuklarını görmüş, sebebini sorduğunda Yahudiler: “Bugün Musa ile İsrailoğulları'nın Firavun'dan kurtuldukları gündür. Biz onu kutlamak için bu günde oruç tutuyoruz.” cevabını vermişlerdir. Bunun üzerine Allah Resûlü; «**فَأَنَا أَحَقُّ بِمُوسَى مِنْكُمْ**»

“Biz Musa'ya sizden daha yakınız.” buyurarak Âşûrâ gününde oruç tutulmasını emretmiştir. (Buhârî, Savm, 69; Müslim, Sıyâm, 127)

Ramazan orucu farz kılınmadan önce Müslümanlar Âşûrâ orucunu hep birlikte tutuyorlardı. Fakat Ramazan orucunun farz olmasının ardından Peygamber Efendimiz Müslümanları bu orucu tutma konusunda serbest bırakmıştır; «**مَنْ شَاءَ أَنْ يَصُومَهُ فَلْيَصُومْهُ ، وَمَنْ شَاءَ أَنْ يَتْرُكَهُ فَلْيَتْرُكْهُ**» dileyen bu gün oruç tutmuş dileyen tutmamıştır. (Buhârî, Hac, 47; Müslim, Sıyâm, 116) İbn Abbâs, Âşûrâ günü ile birlikte bir gün öncesinin de oruçlu geçirilmesini, böylece Yahudilere muhalefet edilmesinin daha uygun olacağını belirtmektedir. **قَالَ صُومُوا التَّاسِعَ وَالْعَاشِرَ وَخَالِفُوا الْيَهُودَ** (Tirmizî, Savm, 50)

Mübarek veya mekruh olması fark etmeksizin bütün vakitler, Allah'ın insanlara sunduğu birer nimettir. Kul değerlendirmedeği müddetçe vaktin mübarek olmasının ona bir fayda sağlamayacağı da bilinmesi gereken bir gerçektir. Özel vakitleri gözden kaçırmama ve olabildiğince verimli biçimde değerlendirme hususunda hadislerde yer alan ipuçları bizler için birer fırsattır. Belki de bu vakitlerin huzur, bereket, af ve mağfiretinden yararlanabilmenin en kestirme yolu; Peygamber Efendimizin öğrettiği üzere, Allah'ın rızasına erişebilmek için az da olsa devamlı ibadet etmektir.

«**أَيُّ الْعَمَلِ كَانَ أَحَبَّ إِلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ مَا دِيمَ عَلَيْهِ وَإِنْ قُلْتُ**» (Tirmizî, Edeb, 73)

Bazı vakitlerin, kendilerinde cereyan eden hâdiseler sebebiyle diğer vakitlerden daha mübarek oldukları Kur'an ve sünnetin bizlere bildirdiği bir gerçektir. Ancak bu vakitlerin insanlar için de bereketli olabilmesinin en temel şartı; Allah'a kulluk bilinciyle geçirilmeleridir. Hangi yıl, ay, gün ve saat olursa olsun kulluk bilincinden yoksun geçirilirse rahmet değil zahmettir. Yine yılın hangi ayı, günü ve saati olursa olsun kulluk bilinciyle geçirilirse o zaman dilimi azizdir, mübarektir, özeldir. Nice mübarek vakitler vardır ki, değerini bilmeyip gafil olanlar için ancak zillettir.

İnanan insanlar, Kur'an ve sünnetin çizdiği perspektif ile zaman algısını şekillendirmeli; kulluk şuuruyla, hizmet bilinciyle geçirilmeyen her anın zarar, ziyan ve azaba sebep olacağı gerçeğinden hareket etmelidir. Öte yandan kültürümüzün önemli bir parçası haline gelen mübarek zaman dilimlerinin kıymeti çok iyi bilinmeli; Nebvî öğretinin ışığında bu zaman dilimleri hem bu ömre huzur ve bereket hem de ahiret

hayatına yatırım olarak değerlendirilmeli ve yeni nesillere vakit bilincinin aktarılması görev telakki edilmelidir.

Aşure gününde birçok Peygamberin hayatında önemli olaylar vuku bulmuştur. Sahih kaynaklarda zikredildiğine göre; Bu gün,

Hız. Adem'in dünya yüzüne indirilmesine sebep olan hatası için tövbesinin kabul edildiği,

Hız. Nuh'un gemisinin Cudi dağına oturduğu,

Hız. Yunus'un balığın karnından kurtulduğu,

Hız. Musa ve Hız. İsa'nın doğduğu,

Hız. Musa'nın ve kavminin Firavunun zulmünden kurtulduğu,

Hız. Yakup'un oğlu Hız. Yusuf'a kavuştuğu gündür.

Bu sebeple Aşure günü bütün dinlerde ve en son din İslam Dininde önemli bir yere sahiptir.

Âşûrâ günü, bu yönü yanında aynı zamanda tarihimizde ve hafızalarımızda derin bir hüznün ile yer etmiştir. Bu gün, Peygamberimizin "Benim dünyadaki çiçeğim, reyhanım" (Tirmizi, Menâkıb, 30.) dediği, "cennet gençlerinin efendisi" (İbn Mâce, Sunne, 11/4.) olarak bizlere takdim ettiği iki güzide torunundan biri ve Hız. Ali ile Hız. Fatıma'nın gözünün nuru olan Hız. Hüseyin Efendimiz ve yanında bulunan yetmişden fazla Müslüman'ın Kerbelâ'da şehit edildikleri gündür.

Kerbelâ, Dünyanın neresinde bulunursa bulunsun; mezhebi, meşrebi ne olursa olsun, kalbinde iman taşıyan, Resûl-i Ekrem'e, ashabına ve ehl-i beyt-e muhabbet besleyen her müminin ortak acısı ve elemidir. Bu vesileyle şehadetlerinin 1342. yılında seyyid-i şüheda Hız. Hüseyin Efendimiz başta olmak üzere Kerbelâ şehitlerini ve bugüne kadar hak, hakikat, adalet, ahlâk ve fazilet için; din, iman, vatan ve millet için can veren bütün şühedayı rahmet ve minnetle yâd ediyoruz. Allah, bütün şehitlerimize gani gani rahmet eylesin!

Tarihin belirli bir kesiminde meydana gelen ve bizleri derinden etkileyen bu olay hakkında iyi düşünmek ve gerekli dersleri çıkarmak gerekmektedir. Bu husus hepimizin yüreğini dağlamakta ve derinden üzmektedir. Ama bu üzüntü bizleri bir ayrıma götürmemeli, intikam duygularının ortaya çıktığı bedenlerimizi tahrip ettiğimiz bir olaya dönüşmemelidir. Müslümanlara düşen görev, bu gibi olayların tekrar yaşanmaması için gerekli tedbirleri almak ve belli bir bilinci oluşturmak olmalıdır.

Bugün Kerbelâ, hepimize taze bir bilinç aşılamalıdır. Kerbelâ, aramızda ayrılık-gayrılığa değil, birlik ve beraberliğe vesile olmalıdır. Rabbimizin,

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ
قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

"Hep birlikte Allah'ın ipine (Kuran'a) sınıksız sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz." (Al-i İmran 103)

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا ۚ فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ
﴿٤٦﴾

“Allah’a ve Resûlüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin. Sonra içinize bir korku düşer de heybet ve kuvvetiniz elden gider.” (Enfâl, 8/46) mesajı gereği Kerbelâ, bizi birbirimize sımsıkı kenetlemelidir. Bugün bizlere düşen, tarihin sayfalarında yolumuzu kaybetmek değil, tarihten ibret alarak istikametimizi belirlemektir. Bugün Kerbelâ’nın bizlere yüklediği görev ve sorumluluk, gönül kapılarımızı ardına kadar birbirimize açmaktır. Peygamberimiz (s.a.s)’in **“Ey Allah’ın kulları! Kardeşler olun!”** (Buhârî, Edeb, 57) çağrısına samimiyetle kulak verip aramızdaki kardeşlik ahdini yenilemektir.

Bu vesile ile Peygamberimizin şu tavsiyelerini aklımızdan çıkarmayalım: **“Müminler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah’a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin”**Hucurat Suresi 10

“Birbirinize kin tutmayınız, haset etmeyiniz, sırt dönmeyiniz ve ilginizi kesmeyiniz. Ey Allah’ın kulları, kardeş olunuz. Bir Müslüman’ın, din kardeşini üç günden fazla terk etmesi helâl değildir.”Müslim, Birr 32.

“Müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar.” (Buhârî, Edeb 27; Müslim, Birr 66)